

розвитку, наставництва та підтримки кар'єрного зростання працівників незалежно від статі. Важливу роль відіграє формування інклюзивної корпоративної культури. Вона передбачає повагу до різноманітності працівників, відкритість до різних точок зору та створення середовища, у якому кожен співробітник може реалізувати свій потенціал. Компанії, що дотримуються принципів гендерної рівності, часто демонструють вищий рівень інноваційності, кращу репутацію на ринку праці та більшу привабливість для талановитих фахівців. Крім того, гендерна рівність є важливою складовою соціальної відповідальності бізнесу. Підприємства, які підтримують рівні можливості для всіх працівників, сприяють формуванню справедливого та демократичного суспільства. Це також позитивно впливає на мотивацію персоналу, рівень довіри до керівництва та загальну ефективність роботи організації.

Отже, гендерні аспекти сучасного менеджменту є важливою складовою розвитку ефективних організацій. Врахування принципів рівності, подолання стереотипів та створення інклюзивного робочого середовища дозволяють підвищити продуктивність праці, покращити взаємодію в колективі та сприяти сталому розвитку підприємств у сучасних умовах.

Література

1. Білокінь В. А. Логістика та управління ланцюгами поставок: навчальний посібник. – Київ: Либідь, 2022.
2. Коваленко І. П. Менеджмент у кризових умовах: теорія і практика. – Київ: Центр навчальної літератури, 2023.
3. Петренко О. В. Основи управління персоналом: навчальний посібник. – Київ: КНЕУ, 2021.
4. Сидоренко М. І. Соціальна відповідальність бізнесу в Україні. – Харків: ХНЕУ, 2022.

УДК 005.334:159.9

Чирва І. С. здобувач вищої освіти
Кирилко Н.М., науковий керівник, к.е.н, ст.викл.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ЛІДЕРСТВО В КРИЗОВИХ СИТУАЦІЯХ

Лідерство в умовах кризових ситуацій є одним із ключових чинників успішної діяльності сучасних організацій. Воно передбачає здатність керівника швидко оцінювати стан справ, приймати ефективні рішення, зберігати стабільність роботи організації та підтримувати моральний стан команди у періоди високої невизначеності. У кризових умовах саме лідер визначає, наскільки організація здатна адаптуватися до змін та мінімізувати

негативні наслідки, які можуть впливати на її фінансову стабільність та ринкові позиції.

Прийняття рішень у складних і нестабільних умовах є ще одним важливим аспектом кризового лідерства. Керівник має оцінювати ризики, визначати оптимальні стратегії, оперативно реагувати на зміни обставин і бути готовим до коригування планів за потреби. Уміння швидко приймати обґрунтовані рішення без втрати якості аналізу інформації дозволяє мінімізувати негативний вплив кризових факторів на діяльність організації. Мотивація та підтримка команди також є критично важливими. Лідер у кризових умовах повинен підтримувати моральний стан співробітників, стимулювати взаємодію, залучати команду до пошуку оптимальних рішень та створювати атмосферу довіри. Не менш важливим аспектом є адаптивність та інноваційність лідера. В умовах кризових змін необхідно впроваджувати нові технології, оптимізувати процеси, шукати нестандартні рішення та швидко реагувати на зовнішні та внутрішні виклики. Такий підхід дозволяє організації залишатися актуальною та конкурентоспроможною, підвищує ефективність роботи і сприяє зміцненню довіри клієнтів і партнерів.

Стійкість до кризових ситуацій є ще одним критично важливим чинником. Керівник має бути готовим до фінансових потрясінь, перебоїв у постачанні, технічних збоїв, конфліктів та інших непередбачуваних подій. Ефективне управління кризою допомагає зберегти стабільність діяльності організації, підтримати довіру команди та клієнтів і мінімізувати потенційні ризики для бізнесу. Вимірювання ефективності лідерства у кризових умовах здійснюється за різними критеріями, зокрема за досягненням поставлених цілей у визначений термін, підтримкою стабільності діяльності, рівнем довіри та лояльності команди, а також здатністю швидко коригувати стратегію та приймати обґрунтовані рішення. Для цього використовуються ключові показники ефективності, оцінка дій команди та аналіз наслідків прийнятих рішень. Ефективне кризове лідерство передбачає також постійний розвиток навичок і готовність до інновацій. Лідер має аналізувати досвід попередніх криз, вдосконалювати методи управління, готувати команду до непередбачуваних ситуацій та забезпечувати гнучкість управлінських рішень. Майбутнє лідерства в кризових умовах передбачає підвищену динаміку змін та складнішу взаємодію з командою і ринком. Постійне вдосконалення навичок, впровадження інноваційних підходів та адаптація до нестабільних умов допомагають керівникам забезпечувати ефективність організації, підтримувати стабільність команди та мінімізувати ризики. Таким чином, лідерство в кризових ситуаціях є фундаментальною складовою успішного управління. Воно поєднує прозору комунікацію, ефективне прийняття рішень, підтримку команди, адаптивність і готовність до інновацій, що дозволяє організації залишатися стабільною, конкурентоспроможною та ефективною навіть у періоди високої невизначеності.

Література

1. Дафт Р. Л. Балабанова Менеджмент. – Київ : Центр учбової літератури, 2020.
2. Коваленко І. П., Менеджмент у кризових умовах: теорія і практика. Київ: Центр навчальної літератури, 2023.
3. Кризове управління в організації : навчальний посібник / за ред. О. В. Коваленка. – Харків : ХНЕУ, 2021.
4. Петренко О. В., Основи управління персоналом: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2021.

УДК 339.138:005.33

Стародумова Є.А., здобувач вищої освіти
Кирилко Н.М., науковий керівник, к.е.н, ст.викл.
Київський національний університет
технологій та дизайну

РОЛЬ МЕНЕДЖМЕНТУ У ВІДНОВЛЕННІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В умовах сучасних викликів, пов'язаних із військовими діями, економічною нестабільністю та значними втратами виробничого потенціалу, особливої актуальності набуває роль менеджменту у відновленні економіки України. Руйнування інфраструктури, скорочення обсягів виробництва, зростання безробіття та зниження інвестиційної активності зумовлюють необхідність впровадження ефективних управлінських рішень. Саме менеджмент виступає ключовим інструментом забезпечення економічної стабілізації, відновлення підприємницької діяльності та формування передумов для сталого розвитку держави [1]. Важливою проблемою є недостатній рівень адаптивності управлінських систем до кризових умов, що проявляється у повільному реагуванні на зміни зовнішнього середовища, обмеженому використанні інновацій та недостатньому рівні стратегічного планування. В умовах післякризового відновлення економіки особливого значення набуває формування сучасної моделі менеджменту, яка базується на принципах гнучкості, інноваційності, цифровізації та ефективного використання ресурсів [2]. Менеджмент відіграє важливу роль у відновленні економіки через реалізацію стратегічного планування, що передбачає визначення пріоритетних напрямів розвитку, ефективний розподіл ресурсів та формування довгострокових цілей. Одним із ключових аспектів є антикризовий менеджмент, спрямований на мінімізацію негативних наслідків економічних потрясінь та забезпечення стабільності функціонування підприємств [3].